

„Békesség ennek a háznak!” (Lk 10, 5)

Szilágyi János vagyok, 1971-ben születtem Debrecenben. Hajdúszoboszlón nőttem fel. 1997-ben költöztem Debrecenbe és ekkor kötöttem házasságot feleségemmel, Asztalos Évával. Gergő fiunk 2011-ben született. Első munkahelyem a Magyar Nemzeti Bank debreceni fiókjában volt. 14 év banki munka után a Tiszántúli Református Egyházkerület beregdaróci üdülőjébe mentem el dolgozni, mint műszaki vezető. Majd 2005-ben a Dóczy Gimnáziumban rendszergazdaként vállaltam állást, ahol jelenleg a gimnázium gondnokaként dolgozom.

Már felnőttként kezdtem templomba járni. Megfogott az istentisztelet hangulata, a templomban átélt lelki béke, a gyülekezet szeretete. Nem egyszerre jött az „Isten élményem”, nem hirtelen tértem meg. Sok vívódás, csendes meditálás, a biblia olvasása segítette a hitre jutásomat. Az Árpád téri gyülekezetben keresztelt meg dr. Szalkay Kázmér nagytiszteletű úr, itt konfirmáltam 1997-ben. Azóta is anyagyülekezetemnek érzem az Árpád téri gyülekezetet.

2006-ban nagytiszteletű úr felkért, hogy legyek presbitere a gyülekezetnek, amit örömmel vállaltam. Először a presbiteri üléseken mint jegyzőkönyvvezető, majd 2010-től mint a gyülekezet pénztárosa vállaltam feladatot. 2013-ban újabb feladatot állított elém Istenem, azóta gondnokként szolgállok tovább az Árpád téri gyülekezetben.

2015-ben a Debreceni Református Egyházmegye pót-tanácsosa tisztségre választottak.

2019. márciusában Dr. Kovács László, a Magyar Presbiteri Szövetség területi elnöke felkért a szövetség Gazdasági Bizottsági tagságára, melyet Isten iránti hálával fogadtam el. Dr. Kovács László gondnok úr 2019-es halála óta a Debreceni Református Egyházmegye világi tanácsosaként és egyházkerületi világi képviselőjeként végzem az Isten által rám bízott feladatokat.

Számomra nagyon fontos, hogy a gyülekezeti közösség egy összetartó, családi közösség legyen, ahol mindenki megtalálja és felhasználja azokat a talentumokat, melyet az Isten adott neki. Ennek megélésében és elérésében szeretnék segíteni az Egyházmegye gyülekezeteinek.

Kiemelt figyelmet kell fordítani annak tudatosítására, hogy az egyházközségek, az egyház alapkövei. Éppen ezért szükséges a gyülekezeti önazonosság felmérésére, hisz minden gyülekezet

egyedi sajátosságokkal rendelkezik, melyek csak rá jellemzőek. Ezeknek a sajátosságoknak, talentumoknak a kiaknázása segít, hogy a gyülekezet a saját helyén, de egy nagy egység tagjaként, képviselje a református jelenlétet, misszionáljon abban a szűkebb és tágabb közösségben, melybe Mindenhatónk helyezte.

Szükségesnek érzem a Presbiterei Szövetséggel való aktív kapcsolattartást, szorosabb együttműködést, a presbiteri képzéseken keresztül a tudatos gyülekezeti szerepvállalás erősítését, segítő a lelkész munkáját a gyülekezetépítésben. A Debreceni Egyházmegyének mindig is jó kapcsolata volt a Presbiteri Szövetséggel, ennek fenntartása fontos a presbiterek megszólítása érdekében.

Jó kezdeményezésnek tartom a Tiszántúli Református Egyházkerület RefKatedra programját, mely a gyülekezeti munkatárs képzés egyik fontos eszköze.

Fontos az egyházmegye vezetésének és a gyülekezetek vezetésének testvéri kommunikációja. Erre nagyon jó gyakorlatnak tartom, a korábban a mi egyházmegyénkben is működő Esperes-Gondnoki konferenciát.

Folytatni szeretném a már megkezdett, és jól működő testvéregyházmegyei kapcsolatot a Skóciai testvérekkel, nem elfeledkezve ugyanakkor a határon túli magyar gyülekezetekről.

Mint sajnos a mögöttünk lévő időszakban tapasztaltuk, egy-egy rajtunk kívülálló helyzet (gondolok itt a pandémiára) fizikailag elvághat gyülekezeteket, gyülekezeti tagokat egymástól, de törekedni kell a lelki és hitbéli egységünk megőrzésére. Éppen ezért szükséges az aktívabb, egyben szélesebb körű kommunikáció és tájékoztatás megvalósítása az egyházmegye gyülekezeteivel. Ennek elsődleges papír alapú formája a Közösség Magazin, de erősíteni szeretném a digitális kapcsolati formákat, mint az Egyházmegye honlapjának és Facebook-os profiljának használatát, hírlevél küldését, presbiterei levelező lista működtetését.

Mindezek alapja a Krisztusban megmutatkozó szeretet és odaadás kell, hogy legyen, hiszen Istenünk is odaadta értünk a számára legdrágábbat: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn 3,16)

Debrecen, 2020. október 7.

Szilágyi János